

חידות פיצוחים א ב לפרשת אפר

- א – המילה החשובה (אמור), מותרת לכהן (אלמנה), שבעת ימים איתה (אמו), אסור לשחוט ביום אחד (אותו ואת בנו), בנו קילל (איש מצרי)
- ב – שוב אוכלת תרומה (בת כהן [אם נישאה ואין לה זרע – חוזרת]), שתי הלחם (ביכורים), עורכים את הלחם (ביום השבת, ביום השבת)
- ג- אסורה לכהן (גרושה)
- ד – הסבא והשבט (דברי, דן)
- ה – מידת יין (הין)
- ו – לאחר הבאת העומר לכהן (והניף את העומר)
- ז – יאכל לאחר שיטהר (זב), לא יאכל קודש (זר), בגללו לא אוכלת (זרע), ראש השנה (זכרון תרועה), שמן (זית זך)
- ח – אסורה לכהן (חללה), השוגג מוסיף (חומש), סופרים (חמישים יום)
- ט – אסורה (טרפה)
- י – מההתחלה אצל הכהן (יליד ביתו), מום שאפשר להוריד מהבהמה (יבלת), מכפר (יום כיפורים), העונשים של מכה (מכה בהמה **ישלמנה**, מכה אדם **יומת**)
- כ – הנושא הראשון (כהנים), חיטה רכה (כרמל)
- ל – מביאים בשבועות (לחם תנופה), לעזוב לעני (לקט), שם על המערכת (לבונה זכה)
- מ – פוסל (מום), שבת היא (מקרא קודש), ד' הוציאנו (מארץ מצרים), זמן הקרבת העומר (ממחרת השבת), מקריבים בשבועות (מנחה חדשה), יש בה שש (מערכת), מעצר (משמר), החוטא ומקום העונש (מקלל, מחוץ למחנה), מביאים את שתי הלחם (ממושבותיכם) החגים (מועדי ד', מקראי קודש)
- נ – על הכהן הגדול (נזר שמן משחת אלוקיו), מוקריבים מבני ישראל (נדריהם, נדבותם), המנורה (נר תמיד)
- ס – שבעה ימים (סוכות), מכינים לחם הפנים מ(סולת)
- ע - ראשית קצירכם (עומר), מידה (עשרון), זמן הצום (**ערב עד ערב**)
- פ – לא יקריב (פיסח), בעל מום לא ניגש ל(פרוכת), המועד הראשון (פסח)
- צ – לא יאכל קדשים (צרוע)
- ק – לא כהן אבל אוכל קדשים (קנין כספו [עבדו]), קדוש אבל לא קרבן (קלוט), חיטה בתנור (קלי), לחם הפנים הוא (קודש קדשים)
- ר – סקילה (רגום ירגמו [בו כל העדה])
- ש - קרוב מאוד (שאר), כתוב על הכהנים אבל אסור לכולם (שרטת), פוסלים כהן (**שבר רגל, שבר יד**), אסורים באכילת בשר קדשים (**שכיר, תושב כהן**), פסול לקרבן כשהוא שרוע (שור, שה), חג ראשון של פסח (שבת), סופרים (**שבע שבתות**), יום כיפור (**שבת שבתון**), דוגמאות לנזיקין (שבר תחת שבר, שן תחת שן)
- ת – ציווי ספירת העומר (תמימות תהיינה), נאספת (תבואת הארץ)